

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 24.

Udgivet 22de Juni.

1899.

Kongelig Resolution

af 17de Juni

17 Juni.

Approbation i Henshold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Moss Herred i Smaalenenes Amt under 18de Marts 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1 Ved Opførelse af nye eller Flytning af ældre Husebygninger skal, forinden Arbeidet paabegyndes, Anmeldelse ske til Sundhedskommissionen, og skal forøvrigt følgende Regler iagttages:

- a. Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side og Stald, Fjøs, Grisehus eller Vandhus paa den anden Side maa ikke være kortere end 6 Meter, og de sidste ikke lægges saaledes, at derfra kan ske Tilflugt til Baaningshus, Opbevaringssted for Madvarer eller til Sted, hvor Mad og Drikkevand hentes.
- b. Baaningshus skal opføres paa Undermur af Sten af mindst 15 cm.'s Høide over Jordoverfladen. Grunden maa iforveien tilstrækkelig udjevnes og afgrøstes, saa at Grundvand og Overvand har Afløb fra Tomten, og Madjorden bortfjernes.
- c. Gulvet i nederste Stokverk maa være tæt og træfrit.
- d. Beboelsesrum skal have en Høide af mindst $2\frac{1}{3}$ Meter fra Gulv til Loft og forsynes med mindst ét Bindu til at aabne.
- e. Forjaabidit Røgeovn anbringes i Beboelsesrum, maa den være forsynet med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp opfanges og ledes ud i det frie.

§ 2. Finder Sundhedskommissionen noget beboet Hus, Forsamlingsrum eller andet Opholdsrum for Menneſker at være ſtadelige for Sundheden paa Grund af Mangel paa Lys eller Luft, ved Fugtighed, Urenlighed, Overfyldning af Menneſker eller af andre Grunde, kan den forbyde Hufets eller Rummet's Benyttelse, indtil de forefundne Mangler ere afhjulpne.

17 Juni.

§ 3. Til ethvert Vaaningshus, som udgjør særskilt Egen-
dom, skal findes et Vandhus, der ikke maa have Bæg eller Tag
fælles med Vaaningshus eller med Rum, hvor Madvarer opbeva-
res, og ikke Tilsig dertil eller til Sted, hvor Mad- og Drikkevand
hentes. Beholdere under Vandhus maa tommes saa ofte, at ikke
Overskyldning finder Sted, og Dyringer under samme maa bortfjer-
nes mindst 2 Gange aarlig og forøvrigt saa ofte, som Sundheds-
kommissionen finder det nødvendigt. Kalk, Afse, Jord o. l. skal
jevnlige tilfættes for at hindre Stank.

§ 4. Heste, Kjør, Svin, Faar, Gjeeder eller Fjærtræ maa
ikke huses i Vaaningshus eller noget Rum, der har Bæg eller Tag
fælles med dette.

§ 5. Feieffarn, Affald fra Husholdning, Spildevand o. l.
maa ikke henkastes saaledes, at Ulemper derved forvoldes, men skal
henbringes til et passende Sted.

§ 6. Brønd eller Vandbeholder, hvorfra Drikke- og Mad-
vand tages, maa ikke have Tilsig fra nogen Slags Urenlighed eller
paa nogen anden Maade forurennes. Det samme gjælder større og
mindre Bække, hvorfra Drikke- og Madvand tages, medmindre For-
urenningen foregaar nedenfor det Sted, hvor Vandhentning finder
Sted.

§ 7. Gjødselbølge, Gjødselansamlinger eller Oplag af Af-
faldsstofte maa i intet Tilfælde anbringes saaledes, at dersaa sfer
umiddelbart Tilsig til Brønd, Vandbeholder eller Vandløb, hvor-
fra Drikkevand tages, eller til Gaardsplads, Grund under Vaa-
ningshus, Alfavei eller Nabo's Tomt.

§ 8. Gjødsel maa ikke oplægges nærmere Andenmands Vaa-
ningshus end 60 Meter, medmindre den skal benyttes til Jord,
der ligger i mindre Afstand fra saadant Hus end her nævnt. I saa-
fald skal der ved Paaførelse af Jord eller paa anden Maade for-
ges for, at Stank ikke udbredes fra Gjødseloplaget.

§ 9. Oplag af Gjenstande, der ved Uddunstninger kunne
blive skadelige for Sundheden, maa kun anbringes paa de Steder
og paa saadan Maade, som Sundhedskommissionen tillader.

§ 10. Naar nogen Bedrift agtes sat igang, hvorved der
kan befrygtes, at Luften vil forurennes og Stank udbredes, eller
som paa anden Maade kan være skadelig for Arbeidernes eller Om-
boendes Sundhed, skal Planen for Anlægget forelægges Sundheds-
kommissionen. Finder denne, at Anlægget vil blive skadeligt for
Sundheden, eller at Stank vil udbredes, maa det ikke sættes i Værk,
for Manglerne er afhjulpne.

Bedrift, som er i Virksomhed, er undertastet Sundhedskom-
missionens Tilsyn, og Vedkommende forpligtet til at rette sig efter
de Bestemmelser, som den maatte give for at afhjælpe sanitære
Ulemper.

§ 11. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedær-

vede Levnetsmidler og af Stofte og Gjenstande, hvis Benyttelse kan 17 Juni
blive skadelige for Sundheden derved, at de indeholder giftige Bestanddele. Den er berettiget til at fordre udliveret de nødvendige Prøver.

§ 12. Bohave, Gang- og Sengklæder efter Personer, der lider af eller er døde af smitsom Sygdom, deriblandt Tæring, maa ikke afhændes til eller benyttes af andre, forinden de ere rensede efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionen.

§ 13. Personer maa ikke bortfættes til Forpleining i Familier, hvor nogen lider af nævnte Sygdomme eller hvor saadanne vides i den senere Tid at være forekomne.

§ 14. De i nærværende Forordninger fastsatte Bestemmelser med Hensyn til Bygningsvæsenet skal ikke gjælde for den Del af Herredet, i hvilken Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 efter sammes § 88 har Anvendelse.

§ 15. Hvor særegne Forhold paatræder det, kan Sundhedskommissionen indrømme Afvigelser fra disse Forordninger.

Kongelig Resolution

17 Juni.

af 17de Juni.

Approbation i Henshold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Buxsnes Herred i Nordlands Amt under 2den Mai 1896 fattede Beslutning om nye almindelige Forordninger med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Baaningshus maa først opføres, efterat Grunden er afgrøftet og Madjorden bortført, og skal hvile paa Undermur, der intetsteds maa være lavere end 30 cm. (ca. $\frac{1}{2}$ Alen) over Grunden. I Tilfælde Grundmuren tættes, maa passende Luftaabninger anbringes i samme.

§ 2. Beboelsesrum skal have en Høide af mindst 2,20 m. ($3 \frac{1}{2}$ Alen) fra Gulv til Loft. Det skal være forsynet med i alle Fald et Opflagsvindu. Gulvet i nederste Stokværk maa være frit for Træk. Benyttes Kogeovn i almindeligt Beboelsesrum, skal den være forsynet med Røppe eller anden Indretning, der leder Dampen ud i det frie.

§ 3. Jordgammer maa for Fremtiden ikke opføres til Beboelsesrum for Menneffer.

§ 4. Kjør, Svin, Faar, Gjeeder eller Hest maa ikke have Plads i eller under Baaningshus eller Madbod.

17 Juni.

§ 5. Stald, Fjøs eller Grisehus maa ikke anbringes nærmere Baaningshus end 12 Meter.

§ 6. Rjømmenlevninger, Feiestarn og ildelugtende Affald fra Husene maa ikke henkastes udenfor disse, men besørges henkastet enten udenfor laveste Fjæremaal eller i Kompostdyngge, der ikke maa være beboet Rum nærmere end 8 Meter. Dog kan en kortere Afstand tillades for Skyllevand om Vinteren.

§ 7. Ved ethvert beboet Sted paaligger det vedkommende Huseier at tilveiebringe Priveter i tilstrækkeligt Antal efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse.

§ 8. Priveter skal renses mindst 2 Gange om Aaret, Vaar og Høst, og forøvrigt saa ofte, at Beholderen ikke er fyldt, eller oftere, om Sundhedskommissionen finder det nødvendigt.

§ 9. Indenfor en Afstand af 8 Meter fra Husene maa alle Huller i Jorden, hvori Vand og Urenlighed kan samle sig, udfyldes og Fugtigheden afledes ved Grøftning.

§ 10. Det Sted, hvorfra Mad- og Drillevand hentes, maa være frit for Tilsig fra Dynger, Privet og Udhus og maa paa intet Vis forurennes f. Ex. ved Baff, Nedlægning af Guder eller lignende.

§ 11. I Distriktets Fiskevær gjælder desuden følgende Regler:

- a. Fiskeaffald saasom Hoveder, Rygge og lignende Gjenstande som udbreder Stank maa ikke henlægges nærmere noget Baaningshus end 30 Meter. Hvor hensigtsmæssige og tilstrækkelige Priveter forefindes, forkortes Afstanden til 15 Meter for Hoveders og Ryggers Vedkommende. Alt Affald fra Korboderne saavel af Algn som af Mennekesføde bæres ned i Fjæremaal, saa at det føres bort af Sjøen. Affaldet maa ikke paa nogen Maade feies ned gennem Korbodens Gulv, medmindre det falder lige i Sjøen.
- b. Under Fisket skulle Fiskerne mindst en Gang ugentlig og under alle Omstændigheder til hver Søndag Morgen gjøre tilstrækkelig rent i og om Korboderne. Ligeledes skal Korboderne strax før Fiskernes Afreise om Vaaren feies, spyles og befries for ildelugtende Affalds-Stoffe. Ansvarer herfor paa-hviler i saa Henseende Bodens Vaadmandskaber, og kan hver enkelt Person gjøres ansvarlig for Undladelsen heraf.
- c. Vandindtag samt Elve og Bække, hvis Vand benyttes til Drik eller Husbrug, maa ikke gjøres urene.
- d. I Korbod maa ikke indlægges flere Personer end en for hver 5 Kubikmeter Rum Boden indeholder. Hverfra kan Sundhedskommissionen, saafremt Fiskeriforholdene kræver det, gjøre Undtagelser. Finder Sundhedskommissionen en Korbod usvarlig, kan Ubleie af samme forbydes, indtil den er bragt i brugbar Stand. Samme Regel gjælder for enhver Leilighed,

hvori indtages Fiskere eller andre for længere Tid. Da Forholdene i enkelte Vær er saadanne, at Fordringen til 5 Kubikmeter Rum for hver Mand vilde bevirke, at mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af Korboderne bliver for smaa, indrømmes en Tidsfrist af 15 — femten — Aar, inden Fordringen paa 5 Kubikmeter Rum for hver Mand træder i Kraft. Dog maa enhver Nybygning og Ombygning strax ske i Overensstemmelse med denne §.

- e. I enhver Korbod skal i de til Beboelse bestemte Rum enten anbringes et Slagvindu eller en Træpibe eller Vjaar, der med Lethed kan aabnes og lukkes.
- f. Korboderne i Fiskeværerne skal af vedkommende Eier umiddelbart før Fiskets Begyndelse rengjøres og luftes.
- g. Ligeledes skal der ved Korboderne af vedkommende Eier anstattes tilstrækkelige og hensigtsmæssige Priveter, og disse skal, hvor Anledning gives, anbringes saaledes, at Affaldet falder i Søen.

Tidsfristen for Anskaffelsen af det tilstrækkelige Antal Priveter i Fiskeværerne sættes til 5 — fem — Aar fra Approbationen. Rengjøring af Priveterne paaligger dem, der benytter dem. Angaaende Renholdelsen har Sundhedskommissionen at henholde sig til vedkommende Hovedsmænd, dog har samtlige Mandskaber Ansvaret for Bedtægternes Overholdelse.

§ 12. Findes beboet Hus eller Forsamlingslokale skadeligt for Sundheden paa Grund af Fugtighed, Urenlighed, Overfyldning af Mennesker, slet Ventilation eller lignende, kan Sundhedskommissionen paalægge Vedkommende at rette Manglerne inden en given Tid og forbyde Rummet's Afbenyttelse, indtil dette er skeet.

§ 13. I Skolelokaler skal Gulvene daglig overfættes med Vand, førend Fejningen foregaar, samt Bulte, Bænke, Kateder etc. daglig astørres med vaad Klud. Vaskning af Gulvene skal foregaa mindst 2 Gange ugentlig eller saa ofte, som vedkommende Lærer med Bifald af en af Tilsynsudvalget maatte finde det fornødent.

§ 14. Gang- og Sengklæder efter af smitsomme Sygdomme, deriblandt Tæring og spedalsk Sygdom, døde Personer, maa ikke afhændes eller benyttes af andre, førend de er rensede og desinficerede paa saadan Maade, som Sundhedskommissionen i hvert enkelt Tilfælde finder fyldestgørende.

§ 15. Sundhedskommissionen har at paase, at ikke bedærvede eller andre for Sundheden skadelige Føde- og Drikkevarer forhandles, og bør i fornødent Fald sørge for sammes Tilintetgørelse paa Eieren's Bekostning. Det samme gjælder ogsaa andre Gjenstande, som kan blive farlige for Sundheden derved, at de indeholder giftige Bestanddele.

§ 16. Afvigelse fra disse Regler kan tillades af Sundhedskommissionen, hvor den maatte finde det nødvendigt.

17 Juni.

Kongelig Resolution

af 17de Juni.

De af Søndre Lands Herredsstyrelse i Møde den 4de Februar 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 15 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Juli 1899.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende 6 Brandroder:

1ste Rode. Søndre Østfiden. Fra Herredsbelet mod Hadeland til Faldsølvén, Trebandene og Raabeddalen til Totengrændsen.

2den Rode. Midtre Østfiden. Fra foregaaende Rodes Grændse til Gjøvitchausfeen og Veien ned til Fluberg.

3die Rode. Østre Fluberg. Fra foregaaende Rodelele til Herredsgrændsen mod nordre Land.

4de Rode. Vestre Fluberg. Fra Herredsgrændsen til Cognegrændsen mod Hof.

5te Rode. Midtre Vestfiden. Fra foregaaende Rodelele til Lomsdals, Løjna og Sandungs Elve til Sellsjøen og derfra til Graahatten.

6te Rode. Søndre Vestfiden. Fra foregaaende Rodelele til Herredsgrændsen mod Hadeland.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester med Suppleant. Disse pligter at fungere i 3 Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naar som helst af Herredsstyrelsen afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade, hurtigtst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slutningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestere for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa for de andre Brandroder. Naar flere Brandmestere er tilstede, sører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slutningsarbeidet. Overtrædelse af Bestemmelser i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmelde for Baatalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet, hvortil hører Skog eller Rettighed, er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til efter Brandmesterens Tilføjelse, uopholdelig at skaffe sol-

gende Mandſkab, forſaauidt de findes paa Gaarden, i Forhold til 17 Juni. Matrifulen nemlig:

For en Gaard fra 2 til 5 Skjldm. 1 — en — Mand.

" = " = 5 = 10 " 2 — to — "

" = " = 10 = 15 " 3 — tre — "

v. s. v. i ſamme Forhold.

Diſſe Mænd har vedkommende Gaardbrugere efter Brandmesterens nærmere Beſtemmelse at forſyne med fornødne Redſkaber, ſaaſom Øſke, Spader eller Haffer ſamt yde dem Koſt og Betaling i indtil 2 Dage.

For ſærſkilt matrifuleret Skog indtil 2 Skjldmark ſtilles 1 — en — Mand, 2—4 Skjldm. 2 — to — Mand og ſiden 1 — en — Mand for hvert overſtigende 3 hele Skjldmark og med ſamme Forpligtelſer for Gierne ſom ovenfor. Forſaauidt udenbygdsboende Skogeiere i Tilfælde af Brand ikke i betimelig Tid kan ſkaffe det Mandſkab, de er pligtige til at ſtille, er vedkommende Brandmester berettiget til at leie ſamme for deres Regning.

Benyttes Mændene længere end 2 Dage, betales de paa ſamme Maade ſom andre Mandſkaber overensſtemmende med § 13.

For Giere af flere Brug, naar diſſe ligger i ſamme Rode, regnes Skjlden underet for baade Gaardsbrug og Skog. Brandmesteren bør have Budſtikker, udregnede efter Matrifuſkjlden, liggende ſærdige for paakommende Tilfælde.

§ 5. Foruden Mandſkaber ſom Gaardeierne efter foregaaende § har at ſtille, er enhver inden Herredet boſat voksen arbeidsfor Mand, der kan anſees ſkikket til at deſtage i Slutningsarbeidet, og ſom ikke har gyldigt Forfald pligtig til paa Brandmesterens Tilſigelse at indfinde ſig ſnareſt muligt paa Brandſtedet, medhavende mulig forhaandenværende Redſkaber, ſaaſom Øre, Spade eller Haffer, og der udføre hvad Brandmesteren paalægger ham. Derfor erholder han Betaling overensſtemmende med § 13.

§ 6. Mandſkab, ſom er opbudt til Slutning af Skogbrand maa ikke forlade Brandſtedet eller ophøre med Slutningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden ſlukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Turſtal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opbluſſen er forbi.

Forinden Mandſkaberne forlader Brandſtedet, bør Lederen af Arbeidet ſøge indhentet ſaauidt mulig noiagtig Dplyſning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Standsning eller Begrændſning af Skogbrand kan Lederen af Slutningsarbeidet uden Henſyn til Indſigelse fra Gierens Side, efter Omſtændighederne lade fælde tilſtodende Skog, grave Diger og nedrive Gjerder. Optændelse af Modild maa kun finde Sted i yderſte Nodſald, og ikke førend Brandmesteren derom har konſereret med Gieren — om han er tilſtede, mulig andre tilſtedevarende Brandmeſtre, Herredsſtyrelſeſmedlemmer eller andre

17 Juni. Ijensomme Folk, og Resultatet af Konferencen er bleven, at intet andet Middel vil vise sig effektivt.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til derom snarest muligt at underrette vedkommende Brandmester.

§ 9. Herredsstyrelsen kan bestemme, at der i den tørre Aarstid — paa visse Steder inden Herredet, fra hvilke der habes Udsigt over Skogterrænet, skal holdes Vagt, ligesom den ogsaa kan fatte Beslutning om Anlæg af Telefonledning til Vagststederne.

Naar Vagten opdager Ild eller mistænkelig Røg fra noget Sted i Skogen, har den hurtigst muligt herom at underrette nærmeste Brandmester og siden selv begibe sig til Stedet for om muligt at slukke eller begrænse Ilden.

§ 10. I den i forrige § nævnte Tid maa Brandmestrene og deres Suppleanter ikke foretage Rejser udenfor Herredet, medmindre de har sørget for at stille Stedfortræder, som godkjendes af Kommunens Ordfører.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester til Herredsstyrelsen at afgive en Indberetning indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Stadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 12. Brandmesteren har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbne Udgifter, efter en dem af Herredsstyrelsen meddelt nærmere Instrux.

§ 13. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, udlignes paa Herredets Matrikulsfyld med Undtagelse af Bærker og Brug. For Mandstaber, der deltager i Slukningsarbejde, og med hvad dermed staar i Forbindelse, betales Kr. 2,00 pr. Dag. Brandmestrene erholder Kr. 3,00 for hver Dag, de anvender i sin Funktion.

§ 14. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 — med Bøder, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse.

§ 15. Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Juli 1899.

17 Juni.

Kongelig Resolution

af 17de Juni.

De af Stod Herredsstyrelse i Møde den 15de April 1899 vedtagne Regler ang. Forebyggelse og Slukning af

Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Ind- 17 Juni.
 strænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark af 14de Juli 1893
 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog
 saaledes at § 12 skal lyde: „Disse Regler træder i Kraft 1ste
 August 1899.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet deles i følgende 8 Roder:

- 1ste Rode Hegge—Rødal inkl.
- 2den „ Munvold—Grøtan inkl.
- 3die „ Ekfer—Anedalen inkl.
- 4de „ Fise—Melhus—Lilledal inkl.
- 5te „ Stordal—Li inkl.
- 6te „ Strand—Gidberg inkl. med mellemliggende Gaarde søn-
 denfor Myrene.
- 7de „ Forseth—Hætling & Bjørdal inkl. med mellemliggende
 Gaarde nordenfor Myrene. Gustad hører hertil.
- 8de „ Klingen—Østgaard—Heggesbækmo med Henninghaug.

§ 2. For hver Brandrode vælger Herredsstyret en Brand-
 rodemester med Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3
 Aar, hvorefter de kan undslaa sig i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandrodemesteren at holde Die med, at
 Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indstrækning i
 Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saa-
 snart han blir vidende om, at Skogbrand er udbrudt, paa hen-
 sigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mand-
 skab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slutnings-
 arbeidet. Ansees det nødvendigt, har han tillige at underrette en
 eller flere af de andre Rodemestere med Anmodning om Indkal-
 delse af Mandskab i deres respektive Roder. Naar flere Brand-
 rodemestere er tilstede, fører den, inden hvis Rode Branden raser,
 Overledelsen af Slutningsarbeidet.

Overtrædelse af forannævnte Lov har Rodemestrene at an-
 melde for Baatalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat voksen arbejdsfær Mand,
 der er stiftet til at deltage i Slutningsarbeidet og ikke har gyldigt
 Forsald, er pligtig til efter Budsendelse fra en Brandrodemester at
 indfinde sig paa Brandstedet, medhavende forhaandenstående Red-
 skaber, saasom Økse, Spade, Hætte, Bøtte etc. og der udføre, hvad
 Brandrodemesteren paalægger ham. Slutningsarbeidet hdes gratis,
 men kan Brandrodemestrene af Herredsstyret tilstaaes en passende
 Godtgjørelse af Herredskassen, hvis deres Arbejde strækker sig ud-
 over 2 Dage med samme Jldbrand.

§ 5. Mandskab, som er opbudt til Slutning af Skogbrand,
 maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet,
 inden vedkommende Brandrodemester dertil giver Tilladelse. Antages
 Jlden at være slukket, vælger Rodemesteren nogle, der efter Tur

17 Juni. skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Lederen af Arbejdet har, saavidt muligt, at søge indhentet Oplysning om Årsagen til Ildens Opkomst, førend Mandstaberne forlader Brandstedet.

§ 6. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederne af Slukningsarbejdet uden Hensyn til Eiernes mulige Indsigelse lade sælde tilstødende Skog, grave Grofter, nedrive Gjerder, tænde Mobild og og i det hele iverksætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der stribes til alvorlige Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt dertil er Anledning, raadfore sig med andre Brandrodemestere eller Medlemmer af Herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver af Herredets Indvaanere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest muligt derom at underrette vedkommende Rodemester.

§ 8. I Tiden mellem 1ste Juni og 1ste September maa Rodemestere og deres Suppleanter ikke foretage Reiser længere end en Mil udenfor Herredets Grændser, medmindre de har stillet en af Ordføreren eller et andet Herredsstyremedlem godkjendt Stedfortræder.

§ 9. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Rodemester til Herredsstyret at afgive Indberetning indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, Udbredelse, Skadens Størrelse, om nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paabyder, og i det hele alt, som kan tænkes at være af Interesse til Sagens Belysning. Amtmanden tilstilles en Gjenpart af Beretningen.

§ 10. De Udgifter, som foranlediges ved Iverksættelsen af disse Regler til Forebyggelse eller Slutning af Skogbrand, udredes af Herredskassen.

§ 11. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under strengere Straffebestemmelser.

§ 12. Disse Regler træder i Kraft 1ste August 1899.

17 Juni.

Kongelig Resolution

af 17de Juni.

Efterstaaende af Biri Herredsstyrelse den 30te December 1898 og 3die Marts 1899 vedtagne Skogvedtægter for Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre:

§ 1. Skogeiere, der bortforpagter til Udhugst eller Avirke til Salg eller industriel Produktion Værskog, pligter at afsætte 4

Procent af den ved Salget indbundne Nettoindtægt for at anvendes til Saaning, Plantning og Forbedring af Skogbunden i vedkommende Skog. Skulde det vise sig, at 4 Procent er mere end der tiltrænges for enkelte Skoges Vedkommende, kan denne Procent efter Forslag af Tilsynsmanden (§ 2) nedsættes af Herredsstyret.

§ 2. Til at kontrollere og i Tilfælde lede Udførelsen af de i § 1 nævnte Arbejder antager Herredsstyret en eller flere Tilsynsmænd, som aflønnes af Herredskassen. Dog pligter Skogeierne at yde Tilsynsmanden gratis Kost og Logi under hans Arbejde i vedkommende Skoge.

§ 3. De i § 1 omhandlede Procenter bliver af Skogeieren, tilligemed Regnskab eller Opgave over Tømmerets Udbringende, at udbetale til den, Herredsstyret hertil bestemmer, inden forstkommande 1ste Juli, efterat Skogen er solgt til Udhugst eller Tømmeret leveret. Beløbet indfattes i Viri Sparebank paa Bog, lydende paa vedkommende Eiendom. Skogeier, der fremlægger urigtig Opgave eller Regnskab, anses som Overtræder af Skogvedtægterne og straffes efter Lov af 20de Juli 1893 § 9.

§ 4. Skogkultur skal i Regelen finde Sted inden 5 Aar efterat Hugst er foretaget. Dog kan den med Samtykke af Tilsynsmanden udsættes, naar Forholdene i vedkommende Skog ved Udløbet af 5 Aar ikke egner sig for samme. Ligeledes kan, naar det Beløb, som efter § 1 skal anvendes til Skogkultur, overstiger 200 Kroner, Arbejdet ved samme udstrækkes til 2 og ved endnu højere Beløb til flere Aar efter 5 Aarsterminens Udløb.

§ 5. Herredsstyret udfærdiger den nærmere Instrux for Tilsynsmanden.

§ 6. Skogeier maa ikke bortforpagte til Udhugst eller Aavirke til Salg eller industriel Produktion friske og levedygtige Bartræer, som udenpaa Barken holder mindre Tvermaal end 16 cm. 5 m. fra højeste Bakke. Dog skal det med Samtykke af Tilsynsmanden være tilladt at foretage Snauhugster (Gruppe- eller Trakthugster), naar de affstogede Glader ikke gives større Udstrækning end 5 Dekar, og Afstanden mellem hver Snauhugst ikke gøres mindre end 100 Meter.

Ny Snauhugstflade maa ikke anlægges lige ved Siden af ældre saadan, før Eftervæksten paa sidstnævnte har naaet en gennemsnitlig Høide af mindst 50 cm.

§ 7. Undertrykte og øiensynlig befsadigede eller uduelige Trær under den i § 6 nævnte Dimension kan hugges efter Udvísning af Tilsynsmanden, som mærker saadanne Trær ved Roden med en af Herredsstyret godkendt Mærkeoak.

§ 8. Tørre og raadne Trær, Bindfald og vind- eller snebrudte Trær kan hugges hvorsomhelst uden Hinder af nærværende Vedtægter.

§ 9. Tilsynsmanden har paa Opfordring af Skogeier at

17 Juni.

17 Juni. være denne behjælpelig med Anlæg af Snaughugster og saavidt muligt ogsaa med Blikning og lignende, for hvilket Arbejde — heri ogsaa indbefattet den i § 7 omhandlede Udvikning — Skogeieren, foruden Kost og Logi til Tilsynsmanden, har at erlægge til Herredskassen en af Herredsstyret nærmere fastsat Betaling for hver Dag, Tilsynsmanden saaledes er bestyrtet i hans Skog.

§ 10. Overtrædelser af Bestemmelserne i §§ 6 og 7 straffes overensstemmende med Lov af 20de Juli 1893 § 9.

Kongelig Resolution

17 Juni.

af 17de Juni.

De af Viernes Herredsstyrelse i Møde den 17de Oktober 1898 vedtagne Vedtægter mod Skogens Udæluggelse inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring, hvorefter Vedtægterne bliver saalydende:

§ 1. Skogeiere maa til Salg eller industriel Produktion ikke afvirke Bartrær, der 4 Meter fra høieste Rodbaand holder mindre Ivermaal end 24 cm. udenpaa Barken.

§ 2. Onster Skogeiere til Salg eller industriel Produktion at udnytte Undermaalsvirke af undertrykte, sfrantende og forkroblede Bartrær, maa han derom fremkomme med Forestilling til vedkommende Tilsynsmand, som udviser Birket med Herredets Blikke.

§ 3. Onster Skogeiere at foretage Hugst af Ved til Salg af det i § 2 nævnte Undermaalsvirke, forholdes dermed som i nævnte § omhandlet.

§ 4. Tilsynsmænd, der har at paaase Vedtægternes Overholdelse, vælges af Herredsstyrelsen for 3 Aar, 1 eller 2 for hvert Sogn, hvilke med Herredsstyrelsens Approbation inddeles imellem Opfyndsmændene i Opfyndsdistrikter eller Kredse.

Tilsynsmændene aflønnes med Kr. 2,00 pr. Dag.

§ 5. Ved Salg af Skog til Udhugt henholdes til foranstaaende Regler.

§ 6. Beløb, der ifølge Lovens § 9 tilfalder Herredets Kasse, skal anvendes til et Fond, der forvaltes af Herredsstyrelsen og hvoraf bestrides de Omkostninger, som en nærmere Kontrol med Vedtægternes Overholdelse maatte paakræve, og til Udgifter til dets Skogvesens Fremme.

Kontrol med Vedtægternes Overholdelse udføres foruden af Tilsynsmændene ogsaa af Distriktets Forstmand, der tillige kontrollerer Tilsynsmændene, alt i den Udstrækning, som Skogstyrelsen maatte indrømme, og uden Udgift for Herredet.

§ 8. Tilfynsmændene har for hvert Aar at oversende Herredsstyrelsen Indberetning om sin Virksomhed, men har uopholdelig at anmelde, hvad de maatte finde udført i Skogen i Strid med Vedtægterne, for Distriktets Forstmand, som derefter anmelder Forseelsen for Baataalemyndigheden. 17 Juni.

§ 9. Nærstående Vedtægter gjælder ikke Skog, som opryddes og indlægges til Dykningsland, Husmandsplads, Sætre o. s. v. Heller ikke Skog, som afhændes til offentligt Brug inden Herredet.

Kongelig Resolution

af 17de Juni.

17 Juni.

De af Buxnæs Herredsstyrelse under 12te Januar og 17de August 1898 besluttede Vedtægter for Behandling af Bærnsfog inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Bærnsfogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring, hvorefter Vedtægterne bliver saalydende:

§ 1. Ridsfjæring og Beitehugst saavel som Flækning af Næver og Bark samt Skavning paa staaende Skog er forbudt, ligesaa Skjæring af Kjeppaand samt Brombrydning (Brydning af Kognekviste) forbides.

§ 2. Til Brændsel skal fortrinsvis benyttes gamle astørkede Trær eller Nedfaldstrær.

§ 3. Af friske Trær maa ikke hugges andre end de, som holder mindst 12 cm. ($4\frac{1}{2}$ Tommer) paa Afhugget, der maa gøres saa lavt, at ingen Stubber af 15 cm (6 Tommers) Høide bliver gjenstaaende, og disse maa ikke helt ryddes for Stud af Rod og Stubber.

§ 4. Inden Udgangen af hvert Aar har Skogeier samt Bruger af Skog for sig og sine Husmænd at meddele Dpshnet, hvorvidt han i det kommende Aar agter at hugge i Bærnsfog; denne Meddelelse maa tillige indeholde en Opgave over det Kvantum saavel som hvad Slags der ønskes hugget samt Stedet i Skogen, hvor Hugsten agtes foretaget, hvorefter Dpshnet afgjør, om Hugsten kan tillades.

§ 5. Al Hugst maa være udført i Tiden fra 1ste Juni til 15de September.

§ 6. Hævning saavel med Stor- som Smaafæ maa ikke finde Sted før 24de Juni.

§ 7. Overtrædelser af disse Vedtægter straffes i Overensstemmelse med Lov af 20de Juli 1893 med Bøder, hvorhos det ulovlig aadvirkede eller dets Værdi er forbrudt til Herredskassen.

- 17 Juni. § 8. Til Opshyn, der har at paase disse Vedtægters Overholdelse, ansættes af Herredsstyret 4 Skogvogtere, hvis Løn udredes af Stat og Herred, hver med en Halvpart.

17 Juni.

Kongelig Resolution

af 17de Juni.

De af Kvænangen Herredsstyrelse i Møde den 5te Decem-ber 1898 vedtagne Vedtægter for Behandling af Bærnsfog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Bærnsfogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring, hvorefter Vedtægterne bliver saalydende:

§ 1. De inden Herredet værende Bærnsfoge bliver efter deres Beliggenhed og forskellige Viemod at inddele i 2 Klasser:

- a. Skog, der støder ud mod Havet, eller strækker sig op mod Skoggrændsen — altsaa Læbæltet fra Kjekan til Kjøllefjord og derfra rundt Badderlandet til Bankenes, Baddereidet, samt et 200 m. bredt Læbælte fra Skoggrændsen nedover Fjeldsiderne fra Gaarden Bugten paa Alteidet til Vassnes, langs de udenfor liggende Fjorde paa Kvænangensfjordens Østside samt paa Fjordens Vestside fra Gaarden Karvik til Jupanvik.
- b. Skog, der enten staar længere nede i Lierne eller i Dalbunden og tjener til Beskyttelse af bebygget Land mod haardt Veir, Stenfred, Snefred, Elvebrud og Sandflugt eller lignende og hvis fuldstændige Borthugning vil lægge Egnen øde eller vanskeliggjøre Skogens Gjenvækst, nemlig Nordstrømnesfjet, Læbæltet fra Gaarden Storset rundt Alteidet til Gaarden Bugten, samt fra Sjøen og opover Fjeldsiderne til det under Litr. a omhandlede Læbælte fra Gaarden Bugten udover Landet til Segelvik samt paa Kvænangensfjordens Vestside fra Karvik til Jupanvik.

§ 2. I de under Litr. a nævnte Skoge maa der ikke hugges eller borttages andet end tørre og hængende Trær og Nedfald.

I de under Litr. b nævnte Skoge kan desuden af levende Trær hugges de, der ved Roden har et Gjennemsnit af 12 cm.

§ 3. Al Hugst bør saavidt muligt henlægges til Høsttiden (September og Oktober). Undtagelse fra denne Regel kan dog meddeles ved Henvendelse til Opshynet, hvor det er Eierens Hensigt at benytte Ræver og Bark af de fældede Trær. Iøvrigt skal Ræver- og Barkløbning være forbudt paa staaende Trær i Underfog.

§ 4. Ved Hugsten bør det iagttages, at Stubberne, hvis Længde ikke maa være større end 15 cm., gives en straa og mest

mulig jevn Hugstflade, samt at de omkring de fældte Trær staaende unge 17 Juni.
Skud og Trær mindst muligt beskædiges. Top og Kvist skal, for-
saavidt den ikke bortføres fra Skogen, spredes jevnt over Hugst-
pladsen, og bør det iagttages, at der hvor Hævning paa Hugstplad-
sene finder Sted, lægges en Del Ris forøvrigt over de afhuggede
Stubber for mest muligt at beskytte den opvoksende Skog mod Af-
bidning af Kreaturerne.

§ 5. Til Opsyn med Bærnskogen ansættes en Opsynsmand.

§ 6. Opsynsmanden, der maa være skogkyndig, lønnes med
indtil Kr. 100,00.

Kongelig Resolution

17 Juni.

af 17de Juni.

I Genhold til §§ 21, 92 og 72 jfr. § 99 i Lov om Byg-
ningsvæsenet i Bergen af 19de April 1899 meddeles Stad-
fæstelse som gjældende indtil videre paa de af Bergens Kommune-
styre i Møde den 25de Mai 1899 vedtagne Tillægsbestemmelser
til nævnte Lov, saalydende:

Tillægsbestemmelse No. 1

til Bergens nye Bygningslov, trædende i Kraft med denne 1ste
Juli 1899 og indeholdende i Medhold af Lovens § 21

Regulativ for Erlæggelse af Gebyrer ved det
kommunale Opmaalingsvæsen.

§ 1. I Genhold til Kommunestyrets Beslutning overtager
Bergens Kommune fra 1ste Juli 1899 at udrede samtlige Lønning-
er og øvrige Udgifter ved Opmaalingsvæsenet, mod at alle deraf
faldende Gebyrer fra samme Tid indgaar i Kommunekassen.

§ 2. a. For Opmaalning i Forbindelse med Udstikning af Tom-
ter og Grunde erlægges saadan Betaling:

naar Arealen ikke overskrider 100 m ²	Kr. 8,00
naar det er over 100 til og med 300 m ²	10,00
naar det er over 300 til og med 500 m ²	12,00

Naar Arealen er større, betales der for hver Forøgelse med
indtil 500 m² et Tillæg af Kr. 5,00.

b. Desuden erlægges for Kartets Tegning det samme Beløb som
Opmaalingsgebyret for Arealer paa til og med 500 m². Er
Arealen større, erlægges for hver Forøgelse med indtil 500 m²
et Tillæg af Kr. 2,00 for Tegningen af Kartet.

For helt eller delvis bebygget Grund erlægges en Halvpart
mere i Opmaalingsgebyr.

§ 3. Forlanges der alene Udstikning af Tomter og Grunde,

17 Juni. over hvilke Kartforretning allerede er optaget, med Anvisning af Eiendomsgrænser, Bygge- og Gadelinjer — uden Opmaaling eller Kartlægning, betales derfor det halve af Opmaalingsgebyret efter § 1. Heri er indbefattet Gebyr for Eftermaaling.

Gebyr efter denne § erlægges ogsaa for Eftermaaling alene.

§ 4. Skal et Areal opmaales og beregnes i forskjellige særskilt angivne Dele, forøges Opmaalingsgebyret ifl. § 1 for det samlede Areal med det halve. Opmaales og kartlægges Parcellerne senere særskilt, betales derfor almindeligt Gebyr.

§ 5. For Nivellement til Bestemmelse af en Byggetomts Høide i Forhold til reguleret Gadelinie betales, naar Forretningen udføres i Forbindelse med Opmaalingen, Kr. 2,00, saafremt Tomtens Areal ikke overskrider 100 m², og Kr. 5,00 for Tomt med større Areal.

Forlanges saadant Nivellement udført særskilt, erlægges der, naar Tomtearealet ikke overskrider 100 m², Kr. 5,00 og ved større Tomter Kr. 10,00.

For samtidig Attest angaaende foretaget Nivellement erlægges der ikke særskilt Betaling.

§ 6. I de foran bestemte Gebyrer er indbefattet Bederlaget for Medhjælp, Instrumenthold, Kartvidner og i det hele samtlige Omkostninger ved de afholdte Forretninger, undtagen Udlæg til Stæbnevidnegebyrer, der erstattes særskilt.

§ 7. For Forretningsførerens Fremmøde paa Afsiedet til Afholdelse af begjæret Opmaalings- eller Udsiftningsforretning e. l., der — af ham utilregnelig Narjag — ikke fremmes, skal der af Retvirenten erlægges Kr. 5,00.

§ 8. For bekræftet Gjenpart (Duplikat) af et Maalebrev (Opmaalings- og Kartforretning) erlægges en Femtedel af de i § 1 under a og b bestemte Gebyrer. Hertil lægges for Grundemaalsforretninger, ældre end Bergens første Bygningslov — af 13de Septbr. 1830, en Krone pr. Ark af Udskriften.

§ 9. For særskilt udfærdigede Attester vedkommende Opmaalingsvæsenet erlægges en Betaling af 2 Kroner for hver Grund, Attesten gjælder.

Tillægsbestemmelse No. 2

til Bergens nye Bygningslov, trædende i Kraft med denne 1ste Juli 1899 og indeholdende i Medhold af Lovens § 92

Regulativ for Erlæggelse af Gebyrer ved det kommunale Byggetilsyn.

§ 1. I Henhold til Bergens Kommuneskyres Beslutning overtager Bergens Kommune fra 1ste Juli 1899 at udrede Lønninger og alle øvrige Udgifter ved det kommunale Byggetilsyn, mod at

alle deraf faldende Gebyrer fra samme Tid indgaar i Kommune- 17 Juni.
kassen.

§ 2. Der svares et Gebyr af 1 Krone ved enhver lovbefalet Anmeldelse (Bygningslovens §§ 29. 1, 14, 15, 16 og 18, § 72. 1, § 87. 1 og 2 og § 90). Kvittering for Gebyret paategnes Anmeldelsesexemplar No. 1.

§ 3. For Tilsynet med Byggearbejders Udførelse, derunder for Meddelelse af Byggetilladelseskort (Bygningslovens § 29. 12), for Afholdelse af Bygningsforretning (Bygningslovens § 29. 7), for Modtagelse og Efterkommelse af Varslinger (Bygningslovens § 31) og for Attester ifølge Bygningslovens § 31. 5, 6 og 9 samt, forsaavidt angaar Skorstens- og Lodpiber, § 88, erlægges der ved Opførelse af nye Bygninger med 1 Etage efter det overbyggede Areal's Størrelse saadan Betaling:

Naar den overbyggede Grund er til og med 20 m ²	Kr. 5,00
Naar den overbyggede Grund er over 20 til og med 40 m ²	" 10,00
Naar den overbyggede Grund er over 40 til og med 60 m ²	" 15,00
Naar den overbyggede Grund er over 60 til og med 80 m ²	" 20,00
Naar den overbyggede Grund er over 80 til og med 100 m ²	" 25,00
Naar den overbyggede Grund er over 100 til og med 120 m ²	" 30,00
Naar den overbyggede Grund er over 120 til og med 140 m ²	" 35,00
Naar den overbyggede Grund er over 140 til og med 160 m ²	" 40,00
Naar den overbyggede Grund er over 160 til og med 180 m ²	" 45,00
Naar den overbyggede Grund er over 180 til og med 200 m ²	" 50,00
Naar den overbyggede Grund er over 200 til og med 240 m ²	" 60,00
Naar den overbyggede Grund er over 240 til og med 300 m ²	" 75,00

Naar den overbyggede Grund er større, forhoies Gebyret med Kr. 25,00 for hver Forøgelse af indtil 100 m².

Naar Bygningen har mere end 1 Etage, forhoies Gebyret med et Tillæg af tre Femtedele af det ovenanførte Beløb for hver yderligere Etage. Forsaavidt denne ikke har samme Grundareal som den første Etage, beregnes Tillægsgebyret efter Etagens Fladeindhold.

Svor der i nye Bygninger indredes Behoelssværelser, Værk-

17. Juni. steds- eller særstilt Arbeidsrum i Kjælder eller Kvistværelser til Beboelse paa Loftet, erlægges paa samme Maade Etageillæg herfor. For Skure, Udhuse uden Ildsted, Pakhuse og Sjoboder betales dog kun to Femtedele af de ovenanførte Gebyrer.

For Feiervæsenets Undersøgelse af nye Skorstenspiber erlægges særstilt Gebyr i Henhold til Feiervæsenets Regulativ.

§ 4. For Tilsynet med Byggearbejder i allerede tilværende Huse erlægges Betaling efter følgende Regler:

a. Naar Hus paabygges, forsynes med Underbygning eller tilbygges, naar der i samme indredes Beboelses-, Værksteds- eller andet Arbeids- eller Udsalgsrum i Kjælder eller Kvistværelse til Beboelse, saavel som naar Udhus, Skur, Pakhus eller Bod helt eller delvis forandres til Baaningshus, erlægges det i § 3 for Tilsynet med Opførelsen af nye Bygninger fastsatte Gebyr for den ene eller de flere Etager, Arbeidet maatte gjælde. Gebyret beregnes efter Glædeindholdet af det paa-, under- eller tilbyggede eller til Beboelse o. s. v. indredede Rum.

Naar Arbeidet ikke er af den under Lit. a omhandlede Art, men dog gaar ud paa en Ombygning af saadan Betydning og Omfang, at den er at anse for en Hovedreparation (Bygningslovens § 80), erlægges ligeledes for Byggetilsynet det i § 3 for nye Byggearbejder i en Etage bestemte Gebyr og i samme Forhold for de flere Etager, som Arbeidet gjælder. Gebyret beregnes efter Glædeindholdet af det hele Hus eller af Dele af samme, hvis det kun delvis er Gjensstand for Hovedreparationen.

Naar der erlægges Gebyr ifølge ovenstaaende Littera, betales der ikke særstilt for Tilsynet med samtidig Opførelse af Piber eller med noget af de øvrige under nedenstaaende Lit. b nævnte samtidig udførte Arbejder.

b. Naar der ikke er Anledning til at beregne Gebyr efter Lit. a, skal der ved Bygge- eller Indredningsarbejder i allerede tilværende Bygninger for det lovbefalede Tilsyn med de enkelte tilsynspligtige Arbejder erlægges følgende særstille Gebyrer:

1. En almindelig Skorstens- eller Rødpibe Kr. 2,00 for en Etage med et Tillæg af 1 Krone for hver yderligere Etage, foruden det for Pibens Undersøgelse ved Feier ifølge Feierregulativet pligtige Gebyr.
2. En større Komfur, Kamin eller Stenovn Kr. 2,00.
3. En almindelig Kaffelovn eller Komfur Kr. 1,00.
4. Et mindre muret Ildsted eller en mindre indmuret Vandkjedel (jfr. § 5. 7) Kr. 2,00.
5. En Altan, Veranda, Kjælbernedgang, Udsaabning for Kjælder, Indhegning eller Forstøtningsmur af indtil 10 m.s

Længde mod offentlig Grund, Tritrappe, indvendig Trappe 17 Juni.

- 00.06. En større indvendig Trappe, større Indhegning eller Forslætningsmur mod offentlig Grund, et Karnaap gennem flere Etager, større Reparation eller Fornyelse af et Høstags, et Privet, et Tagophyg for Kvistvindue, (pr. Etage) for Ombygning eller Forandring af Facader eller af indvendige Vægge, hvorved disse som bærende Dele undergaar en Hovedforandring (pr. Værelse) for Forandring af tilfælgere Kælderrum til Beboelsesværelse overensstemmende med Bygningslovens § 46, et Røgrør eller en Røkanal, en Vindeindretning paa Sjøboder, et Byggestillads foran mere end to Etager Kr. 4,00.

For Tilsynet med andre særskilte Arbejder end de her nævnte i tilværende Bygninger fastsætter Stadskondiktøren, under Bygningskommissionens Approbation, Gebyret i Forhold til de ovenfor under Lit. b stipulerede, forsaavidt Arbejderne ikke hører til de under § 5 med Extragebyr belagte.

Saafernt de sammenlagte Enkeltgebyrer ifølge nærværende §'s Lit. b skulde overskride Halvparten af det pligtige Gebyr ifølge Lit. a for vedkommende Bygning eller Bygningsdel, i eller ved hvilken Arbejderne foretages, nedsættes dog det hele Beløb for samtidigt Tilsyn med de enkelte Arbejder hertil.

I samtlige under denne § anførte Gebyrer er indbefattet Betalingen for de i Anledning af Arbejderne lovbefalede Attester, saafremt disse udstedes samtidig med Tilsynet.

§ 5. Hvad enten det gjælder helt nye Byggeforetagender eller Arbejder i allerede tilværende Huse, erlægges foruden Gebyrerne ifølge § 2, 3 og 4 følgende Extragebyrer for Tilsynet med Opførelsen og Indredningen samt derunder for den lovbefalede Attestudstedelse, forsaavidt nedennævnte Anlæg eller Arbejder angaar:

1. Dampkedler med større beregnet Tryk end Atmosfærens, naar de har indtil 10 m.³s Hedeflade eller indtil 5 Hestes Kraft samt for Gas- og Petroleumsmotorer af hvilken som helst Størrelse Kr. 5,00
2. Dampkedler med større Hedeflade indtil 40 m.² eller 20 Hestes Kraft " 12,00
3. Dampkedler med større Hedeflade eller paa mere end ca. 20 Hestes Kraft " 20,00
4. Centralvarmeanlæg til Opvarmning af indtil 500 m.³s Rum samt for Fjernovne med usædvanlig stort Ildrum " 10,00
5. Centralvarmeanlæg til Opvarmning af større Rum til og med 2 000 m.³ " 20,00
6. Centralvarmeanlæg, større end de under No. 5 omhandlede " 40,00

- 17 Juni. 7. Kjøller, Brændevinskjedler, Bryggepander eller andre indmurede Pander for Industri eller Fabrikdrift " 10,00
8. Bagerovne med indtil 4 m.²s Hverflade og større murede Jibsteder " 5,00
9. Større Bagerovne " 10,00
10. Fabrikforstene, indbyggede eller fritstaaende " 2,00
for hver 4de Meters Høide — foruden det til Feiervæsenet erlæggende Gebyr.

Endelig har Bygningskommissionen efter Tilsynets Art og Omfang i hvert enkelt Tilfælde at fastsætte Extragebyret for Byggetilsynet og Attestudstedelsen, hvor Bygningsloven foreskriver ganske specielle Regler af Hensyn til Sikkerhed, Bygningens Benyttelse af særdeles stort Antal Mennesker e. l. — saasom med Kaffebrænderier m. v. (Bygningslovens § 77) eller med de i § 60. 1. omhandlede Bygninger.

§ 6. For Efterinspektioner i Anledning af et Byggearbejdes Færdiggjørelse, hvilke nødvendiggøres ved den byggenes Forsømmelse af at iagttage Bygningslovens eller andre givne Bestemmelser eller Stadsfonduktørens og Bygningsinspektørernes Paalæg erlægges et Tillægsgebyr af Kr. 2,00, naar Tilsynsgebyret ialt er til og med Kr. 10,00, Kr. 4,00, naar dette er derover men under Kr. 50,00, og Kr. 10,00, naar Tilsynsgebyret er større. For hver yderligere Efterinspektion af samme Arbejde erlægges det halve heraf i Tillægsgebyr.

§ 7. For Attester i Anledning af Byggetilsynet, hvilke rekvireres særskilt uden Forbindelse med udført Byggetilsyn, erlægges i Gebyr Kr. 2,00.

Tillægsbestemmelse No. 3

til Bergens Bygningslov af 19de April 1899, trædende i Kraft med denne 1ste Juli 1899 og indeholdende i Medhold af Lovens § 72. 8

Regler angaaende den kommunale Kontrol med Dampkjedlers Drift og Beskaffenhed m. v.

§ 1. Ved Anlæg, der ikke indgaar under det af Staten anordnede Tilsyn med Dampkjedler, udføres det tilsvarende Tilsyn gennem en af Magistrat og Formandskab dertil bestiftet Tilsynsmand. Uden dennes Godkjendelse og Tilladelse maa intet saadant Dampanlæg tages i Brug.

Denne maskintekniske Kontrol foregaar særskilt — ved Siden af det gennem Stadsfonduktor og Bygningsinspektør iværksatte Byggetilsyn med de samme Anlægs Opførelse, Forandring eller Indredning.

§ 2. For de her omhandlede Anlæg skal ved det maskin- 17 Juni.
tekniske Tilsyn besolges nedenstaaende Forskrifter:

a. Almindelige Dampkjedler skal, naar de er udsatte for høiere Tryk end Atmosfærens, være indrettede og prøvede overensstemmende med de Regler, som i Henhold til Lov af 27de Juli 1895 jfr. Lov af 27de Juni 1892 til enhver Tid af Kongen maatte være givne, forsaavidt disse Regler for Tilfældet maatte være anvendelige. Saadanue Kjedler skal i Reglen hvert 5te Aar undergives en Hovedbesigtigelse i Forbindelse med Koldtvandsprøve. Desuden underkastes de et almindeligt aarligt Eftersyn overensstemmende med de til enhver Tid ved Fabriktilsynet gjældende Regler.

b. Kjedler for Centralopvarmning med indtil 1 Kg.s Overtryk pr. cm², hvor al Damp kondenseres og ledes tilbage til Kjedlen, skal mindst 1 Gang hvert 8de Aar undergives en Hovedbesigtigelse i Forbindelse med Koldtvandsprøve. Desuden underkastes de et aarligt Eftersyn overensstemmende med de til enhver Tid ved Fabriktilsynet gjældende Regler.

§ 3. Ved hver Hovedbesigtigelse udsærdiger Tilsynsmanden et Certifikat, der opslaaes i Kjedelrummet.

§ 4. For den kommunale Kjedelkontrol erlægges til Tilsynsmanden:

- a. for hver Hovedbesigtigelse,
naar Kjedlen har til og med 8 m² Hedeflade eller 4 Hestekræfter Kr. 10,00
naar Kjedlen er større med til og med 20 m²
Hedeflade eller 10 Hestekræfter „ 15,00
naar Kjedlen har større Hedeflade eller over 10
Hestekræfter „ 20,00
- b. for hvert mellemliggende aarligt Eftersyn betales Halvparten af dette Gebyr.

Gebyrerne erlægges paa Stedet mod Kvittering og kan i manglende Fald inddrives ved Udpantning.

§ 5. Politiet og Brandvæsenet skal til enhver Tid have uhindret Adgang overalt i Kjedel- og Maskinrummet.

Høieste Resolution

af 20de Juni.

20 Juni.

I Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret m. v. af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes, at det i Mandalselven fra Røding Fos i Holme Herred til Foss i Bjellands Herred, Lister og Mandals Amt indtil videre skal være tilladt at drive Stangfiske til og med 30te September.

20. Juni.

Sjæfeste Resolution

af 20de Juni.

Efterstaaende af Rygge Herredsstyrelse i Møde den 5te Mai 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre:

§ 1. Herredet inddeles i 4 Brandroder nemlig:

1. Nordre Brandrode fra Møss følgende Jernbanelinjen til Dilling og Vandsø ved Dramstad.
2. Vestre Brandrode fra Dilling til Kristianiafjorden følgende denne til Larkollen, over østre Rølsrød, Urstad til Dilling.
3. Søndre Brandrode fra Larkollens Skolehus og Sølinjen til Kureaaen, følgende denne til Jernbanelinjen ved Saaftad.
4. Østre Brandrode fra Saaftad til Dramstad, følgende Vandsø til Raadelelet og Kureaaen.

§ 2. For hver Brandrode udvælges Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naar som helst af Herredsstyrelsen afskediges, hvorhos Ansvar kan gøres gjældende i Henhold til Straffelovens Kap. 24 § 28 kfr. § 32.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigt muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slutningsarbeidet.

Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de andre Brandmestere for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder.

Naar flere Brandmestere er tilstede, fører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slutningsarbeidet.

Naar Lensmanden er indtruffet, fører denne Overledelsen.

Overtrædelse af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmelde for Baatalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier eller Bruger af matrifuleret Eiendom inden Roden er i Tilfælde af Skovbrand pligtig til, saasnart han erfarer, at saadan er opstaaet, uden Opfordring uopholdelig at fremmøde paa Brandstedet med alt paa Eiendommen disponibelt Mandskab, forsynet med fornødne Redskaber, saasom Øre, Spade eller Hatte samt yde dem Koft og Betaling i indtil 3 Dage.

Saadan Pligt paahviler tillige enhver saadan Eiendoms-

besidder eller Bruger i de andre Brandroder, ifald Brandmesteren 20. Juni.
finder det fornødent, og Skovbrand ei herjer samtidig i flere Roder.

Benyttes Mændene længere end 3 Dage, betales de paa samme
Maade som andre Mandfæber overensstemmende med § 12.

§ 5. Foruden de Mandfæber, som Eieren ifølge foregaaende
§ har at stille, er enhver inden Herredet bosat arbejdsfær Mand,
der kan ansees skiftet til at deltage i Slutningsarbeidet, og som ikke
har gyldigt Forsald, pligtig til paa Brandmesterens Tilfigelse at
indfinde sig snarest muligt paa Brandstedet medhavende mulig for-
haandenbærende Redskaber, saasom Ører, Spader, Haffer og Bøtter
og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham. Derfor erhol-
der han Betaling overensstemmende med § 12.

§ 6. Mandfæbe, som er opbudt til Slutning af Skovbrand,
maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet,
forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages
Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur
skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblusning er forbi.

Forinden Mandfæbet forlader Brandstedet, bør Lederen af
Arbeidet søge indhentet saavidt muligt nøiagtig Oplysning om, hvor-
ledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Standsnning eller Begrændsnning af Skovbrand kan
Lederen af Slutningsarbeidet uden Hensyn til Indvilgelse fra Eie-
rens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skov, grave
Diger, nedrive Gjerder, optænde Modild og forøvrigt iværksætte de
til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden
der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt
Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med de andre Brand-
mestere eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være
tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om,
at Skovbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at
underrette vedkommende Brandmester, samt saavidt muligt alle øv-
rige inden Roden, der kunde blive berørt af Branden.

§ 9. Herredsstyrelsen kan bestemme, at der i et brandsfarligt
Tidsrum paa visse Steder inden Herredet, fra hvilke haves Udsigt
over Skovtrakterne, skal holdes Vagt, ligesom den ogsaa kan fatte
Beslutning om Anlæg af Telefonledninger til Vagtsstederne.

Naar Vagten opdager Ild eller mistænkelig Røg fra noget
Sted i Skoven, har den hurtigt muligt derom at underrette nær-
mest boende Brandmester og selv begive sig til Stedet for om mu-
ligt at slukke eller begrænse Ilden.

Istedetfor Vagter kan Herredsstyrelsen paa samme Maade
anordne andet formaalstjenligt Tilsyn.

Saaadan Vagt eller Tilsyn staar under vedkommende Brand-
mesters Opsyn og Veiledning.

20 Juni.

§ 10. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmesteren og Suppleanten ei samtidig være fraværende fra Herredet, medmindre de har sørget for at stille Stedfortrædere, der godkendes af Ordføreren.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skovbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilsidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

§ 12. Herredsstyrelsen kan bestemme, at Brandmesterne skal tilkomme en Godtgjørelse af Kr. 3,00 for hver Dag, de i Stillings Medfør maa opholde sig i Marken udover de i § 4 nævnte 3 Dage, samt Erstatning for Styds og andre nødvendige Udgifter.

Ligeledes kan Herredsstyrelsen, hvis saa skulde findes paakrævet, tilstaa Brandmesterne en aarlig Løn.

Andre Mandstaber end de, som vedkommende Eiendomsbesiddere eller Brugere ifølge § 4 har at stille uden Betaling, tilstaaes en passende Godtgjørelse pr. Dogn, dog ikke under Kr. 2,00.

Godtgjørelsen for det i § 9 omhandlede Tilsyn bestemmes af Herredsstyrelsen.

§ 13. Brandmesterne har til Herredsstyrelsen at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbende Udgifter.

§ 14. De Udgifter, som foranlediges ved Sværfsættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skovbrand, udlignes paa Herredets Matrikulsfyld.

§ 15. Disse Regler træder i Kraft den 15de Juli 1899.

Kættelse

vedf. Lovtidendes 2den Afdeling.

I Lovtidendes 2den Afd. for 1898, Side 621, 15de Linie ovenfra, staar „Sognepresterne“ istedetfor „Sognestyernerne“.

Udgiver: E. R. Vægmann.